

η δικαιοσύνη είναι ταξική ποτέ και πουθενά καμία φυλακή

αλλά μέχρι τότε

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

*“Από το Νοέμβριο του 2008 μέχρι και το Δεκέμβριο του 2009 ψηφίστηκαν τρία σχέδια νόμου για την αποσύμφορση των φυλακών και τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης. Δύο χρόνια μετά, ελάχιστα πράγματα έχουν αλλάξει και καμιά αποσυμφόρση δεν έγινε. Ο υπερπληθυσμός των κρατούμενων καλά κρατεί και οι συνθήκες παραμένουν άθλιες... Εμείς, οι κρατούμενοι των ελληνικών φυλακών, καταδικασμένοι στην απελπισία, με επιβολή εξοντωτικών ποινών, διαβιώνοντας χωρίς αξιοπρέπεια και άσκηση βασικών δικαιωμάτων στις παρούσες συνθήκες, χωρίς καμία αυτονομία προσωπική, αγωνιζόμαστε καθημερινά για να διεκδικήσουμε τα αυτονόητα... **Εμείς οι κρατούμενοι δεν παλεύουμε πλέον μόνο για την ελευθερία μας, αλλά και για την ίδια μας τη ζωή.**”*

(απόσπασμα από γράμμα των φυλακισμένων)

Δύο χρόνια μετά τις κινητοποιήσεις του 2008, οι κρατούμενοι στα κολαστήρια που λέγονται φυλακές έχουν ξεκινήσει έναν αγώνα (αρχικά με **αποχή συσσιτίου** από 29-11 και στη συνέχεια με **απεργία πείνας**) απαιτώντας να ικανοποιηθούν αιτήματά τους που έχουν να κάνουν τόσο με τη μείωση των εξοντωτικών ποινών όσο και με τη βελτίωση των άθλιων συνθηκών διαβίωσης μες στις φυλακές. **Ο εγκλεισμός δεν παύει να είναι από μόνος του είναι ένα βασανιστήριο διαρκείας** αφού ελέγχει απόλυτα κάθε καθημερινή δραστηριότητα και ανάγκη του κρατούμενου (από τον ύπνο, το φαγητό και το μπάνιο μέχρι την επικοινωνία) ενώ κάποιες άλλες τις απαγορεύει (π.χ. τη σεξουαλική επαφή). **Η ελληνική πραγματικότητα όμως κάνει την κατάσταση ακόμα πιο ζοφερή.** Παρά τις όποιες υποκριτικές εξαγγελίες των εκάστοτε υπουργών δικαιοσύνης η πραγματικότητα μέσα στις ελληνικές φυλακές παραμένει η εξής: **εξοντωτικές συνθήκες κράτησης, υπερκορεσμός των φυλακών αφού οι δικαστές φροντίζουν να στέλνουν όλο και περισσότερους στη φυλακή με αποτέλεσμα να δημιουργούνται συνθήκες ασφυξίας, ανύπαρκτη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με αποτέλεσμα δεκάδες θανάτους-δολοφονίες κρατούμενων, συνθήκες υγιεινής επικοινωνίας άθλιες, κολπικός και πρωκτικός έλεγχος, τα αιτήματα για άδειες αγνοούνται, συνεχής επιβολή πειθαρχικών ποινών αφού οι κρατούμενοι διώκονται για το παραμικρό και είναι έρμαιο στις ορέξεις του κάθε ανθρωποφύλακα και πολλά άλλα που μπορούν να κάνουν τον καθένα να καταλάβει τι εννοούν οι φυλακισμένοι όταν λένε πως τους αντιμετωπίζουν σα ζώα.**

Μα οι φυλακές υπάρχουν για να προστατεύουν την κοινωνία από τους εγκληματίες θα βιαστεί να πει κάποιος. Λάθος! Όποιος έχει μάτια να δει θα καταλάβει πως η τεράστια πλειοψηφία των

φυλακισμένων είναι άνθρωποι που βρίσκονται στον πάτο του βαρελιού ή κάπου εκεί κοντά καθώς **όσο πιο χαμηλά βρίσκεται κάποιος στην ταξική και κοινωνική ιεραρχία τόσες περισσότερες πιθανότητες έχει να φυλακιστεί.** 1 στους 3 κρατούμενους είναι **προφυλακισμένος** που δεν έχει καταδικαστεί για κάτι αλλά περιμένει τη δίκη του (συνήθως 18 μήνες), το 40% είναι μέσα για **παραβίαση του νόμου περί ναρκωτικών** (μην πάει το μυαλό σας σε τίποτα μεγαλέμπορους) καθώς με την υπάρχουσα νομοθεσία σχεδόν όλοι οι τοξικομανείς χαρακτηρίζονται ως έμποροι, πάνω απ' το 40% είναι **αλλοδαποί** (πολλοί εκ των οποίων μπήκαν μέσα για το λόγο και μόνο ότι δεν είχαν χαρτιά) ενώ η τεράστια πλειοψηφία είναι **πάμφτωχοι** που δεν είχαν καν τα χρήματα να εξαγοράσουν ακόμα και μικρές ποινές, **μικροπαραβάτες** που παραβίασαν το νόμο για λόγους επιβίωσης και **πρώην φυλακισμένοι** που ξαναμπήκαν μέσα αφού κουβαλώντας αυτό το στίγμα το μόνο που τους έμενε ήταν είτε μια σκατοπληρωμένη και υποτιμημένη δουλειά είτε η παραβατικότητα.

Και την ίδια στιγμή οι νόμιμοι εγκληματίες συνεχίζουν ακάθεκτοι το έργο τους καθώς στον καπιταλισμό δε θεωρείται έγκλημα η καθημερινή κλοπή ζωής που λέγεται μισθωτή εργασία, οι δολοφονίες εργατών από αφεντικά που καταχρηστικά ονομάζονται “εργατικά ατυχήματα”, οι βιασμοί πάνω σε γυναικεία κορμιά-θύματα των κυκλωμάτων καταναγκαστικής πορνείας από τον κάθε σκατόψυχο πελάτη, οι έλληνες μισθοφόροι-δολοφόνοι στο Αφγανιστάν και τη Σομαλία, ούτε τα καθίκια οι ψυχίατροι που γράφουν ψυχοφάρμακα με το κιλό. Κανείς από αυτούς δεν έχει διωχθεί ως δολοφόνος, βιαστής ή προξέμπορας και ούτε πρόκειται. Άρα βλέπουμε ότι **υπάρχουν πολλοί περισσότεροι δολοφόνοι, βιαστές και κλέφτες έξω από τις φυλακές παρά μέσα σε αυτές.** Γιατί αυτό που διώκεται είναι μόνο το έγκλημα που δεν έχει πάρει τη μορφή νόμιμης πράξης αφού το κράτος και τα αφεντικά είναι οι μόνοι που έχουν δικαίωμα να ασκούν βία για το δικό τους συμφέρον. Οι υπόλοιποι που την ασκούν μπαίνουν φυλακή. Η δικαιοσύνη δεν είναι τυφλή, αλλά ξεχωρίζει πολύ καλά αφεντικά από προλετάριους- τους μεν τους προστατεύει και τους δε τους φυλακίζει. **Και δε θα μπορούσε να γίνει αλλιώς καθώς αυτός είναι ο ρόλος της φυλακής: να λειτουργεί ως άλλο ένα φόβητρο που διασφαλίζει την εκμεταλλευτική οργάνωση της κοινωνίας, το ότι δηλαδή τα κάθε είδους αφεντικά θα μπορούν να ζουν από την εκμετάλλευση όλων των υπολοίπων.** Οπότε οι από κάτω αυτής της κοινωνίας ας πάψουν να ψάχνουν προστάτες (κοινώς νταβατζήδες) και ας κοιτάξουν να απαλλαγούν πρώτα από αυτούς που πραγματικά εγκληματούν εις βάρος τους (οι οποίοι είναι αυτοί που ελέγχουν και το σύστημα απονομής δικαιοσύνης).

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους φυλακισμένους -πόσο μάλλον όταν κινούνται ενάντια στο καθεστώς αιχμαλωσίας που τους έχουν επιβάλλει. **Το ίδιο μένει να κάνουν όσοι έχουν καταλάβει την υποκρισία που λέγεται ποινικό δίκαιο και πως οι εγκλειστοί δεν είναι παρά ο αποδιοπομπαίος τράγος ενός σάπιου κοινωνικού συστήματος.** Απ' την άλλη όσοι από τους από κάτω αυτής της κοινωνίας επιμένουν να δικαιολογούν τη βαρβαρότητα του εγκλεισμού το μόνο που κάνουν είναι να φτιάχνουν μόνοι τους το όμορφο κελί τους, να κλειδώνονται μέσα σε αυτό και να πετάνε το κλειδί στους καταπιεστές τους. Γιατί όποιοι ξεχνούν κάθε έννοια κοινωνικής αλληλεγγύης και συντάσσονται τόσο εύκολα με καθάρματα σαν τους πολιτικούς, τους δικαστικούς και τους ανθρωποφύλακες δε θα έχουν που να στραφούν όταν οι πρώην ψευδοσωτήρες τους επιλέξουν να σημαδέψουν το δικό τους κεφάλι.